

Pictură naivă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Eu sunt o femeie banală,
Capricii de timp acordând
Pe strune de gând și cerneală...
Eu sunt poate ultimul rând

Sau ultimul vers dintr-o glosă,
Sunt cel mai banal epilog,
Dar mâine mai mult decât astăzi
Te port în dorințe prolog

Și nu te-am mințit niciodată,
Mi-ai fost adevăr și cuvânt,
În brațele tale, iubite,
Regina acestui pământ.

- Ca pictor naiv, pe o coală,
Amestec haotic culori,
Iubito, la fel de banală
Ca Venus îmi pari uneori.

Penelul se-alintă și sânii
Tresar sub atingerea lui,
Știi pulsul, atingerea mâinii
N-o lași la-ndemâna oricui.

Mă tulbură noaptea aceasta
De smoală fierbinte și grea
Când slovele spun adevărul...
Banală, dar totuși a mea!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016